

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสุขทางการเรียน
คณิตศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสุขทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสุขทางการเรียน
คณิตศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้น
ปีที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปี
การศึกษา 2553 จำนวนทั้งสิ้น 666 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้น
ปีที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร จำนวนทั้งสิ้น 248 คน โดยการกำหนด
ขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) โดยใช้วิธีการสุ่มแบบ
แบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสกลนครมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขทางการเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น แบบวัดความสุขทางการเรียน ที่มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบบวัดความสุขจะประกอบด้วยประโยคที่มีข้อความเกี่ยวข้องกับสภาพการของนักศึกษา ที่แสดงถึงการเรียนรู้คณิตศาสตร์อย่างมีความสุขในลักษณะต่างๆให้นักศึกษาเลือกระดับคำตอบที่ตรงกับความจริงของตนเองมากที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มีความสุขน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
มีความสุขน้อย	ให้	2	คะแนน
มีความสุขปานกลาง	ให้	3	คะแนน
มีความสุขมาก	ให้	4	คะแนน
มีความสุขมากที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลผล (ดร.สุพัตร์ พิบูลย์. 2552 : 1) มีดังนี้

ค่าเฉลี่ยระดับ	ความหมาย
4.50 - 5.00	มากที่สุด
3.50 - 4.49	มาก
2.50 - 3.49	ปานกลาง
1.50 - 2.49	น้อย
1.00 - 1.49	น้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. ความสุขทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร อยู่ในระดับมาก

($\bar{x} = 3.81, S.D. = 0.61$)

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสกลนครมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .192$)

อภิปรายผล

ในการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสุขทางการเรียน คณิตศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสุขทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ความสุขทางการเรียนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ความสุขด้านผู้เรียน อาจะมาจากการที่ผู้เรียนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีความสนุกสนานกับกิจกรรมที่เรียน อารมณ์ดี ร่าเริง แจ่มใส ชอบวิชาที่เรียน กล้าแสดงออกด้านความคิด ได้รับการยอมรับจากเพื่อน ครู และผู้ปกครองว่าเป็นผู้มีความสามารถ มีความภาคภูมิใจในตนเองและสามารถนำความรู้จากการเรียน คณิตศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ความสุขด้านผู้สอน อาจะมาจากการที่ผู้สอนมีความเมตตา จริงใจ อ่อนโยน มีอารมณ์มั่นคง สดชื่น แจ่มใส ให้ความสนุกสนาน สอนจากเนื้อหาที่ง่ายไปหายาก แปลกใหม่ เอาใจใส่ต่อผู้เรียนทุกคนเท่าเทียมกัน มีความยุติธรรม วางตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีสำนึกที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตัวเอง รู้จักการแก้ปัญหาและเรียนรู้วิธีที่จะนำตัวเองไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองอย่างมีสติ ความสุขด้านสภาพแวดล้อม อาจะมาจากการที่ผู้เรียนได้เรียนในห้องเรียน หรือสถานที่ซึ่งมีบรรยากาศปลอดโปร่ง แจ่มใส ผู้เรียนไม่ต้องนั่งนิ่ง ๆ คอยฟังคำสั่งของครูแต่เพียงอย่างเดียว ได้สัมผัสธรรมชาติ ได้เรียนรู้จากสถานที่จริง และความสุขด้านสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน อาจะมาจากการที่ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน เข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ยอมรับความแตกต่าง ระหว่างบุคคล ยอมรับความคิดและความสามารถของผู้อื่น ทำงานร่วมกันโดยไม่มีอคติ มองผู้อื่นในแง่ดี อดทนและอดกลั้น ให้อภัยและให้โอกาส นึกถึงตัวเองทีหลัง สุขภาพอ่อนโยน ใช้คำพูดเชิงสร้างสรรค์ จริงใจและให้เกียรติ ให้กำลังใจแก่กันและกัน สามัคคี ช่วยกันคิดช่วยกันทำ เห็นความสำคัญของกันและกัน

เห็นได้ชัดว่าความสุขทางการเรียนจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีความสมดุลทั้งในด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน กล่าวคือ การที่ผู้เรียนจะมีความสุข สนใจ และตั้งใจเรียนได้นั้น ผู้เรียนจะต้องมีเป้าหมายในชีวิตเสียก่อน ซึ่งเป้าหมายในชีวิตต้องมาจากความภาคภูมิใจของผู้เรียน โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยคอยแนะนำ ให้คำปรึกษา และส่งเสริมให้เกิด

การใฝ่รู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย สอนจากเรื่องง่ายไปหายาก ใช้วิธีการสอนที่สนุก ไม่น่าเบื่อ เนื้อหาที่ใช้ไม่มากเกินไปจนผู้เรียนหมดความสนใจ กิจกรรมทุกขั้นตอนมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านการคิด ใช้ภาษาที่นุ่มนวล ชูใจ และให้กำลังใจผู้เรียน ผู้สอนมีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้เรียน การทำงานมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการร่วมมือกันระหว่างผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดความรู้สึกไว้วางใจ ผ่อนคลาย ลดความวิตกกังวล ผู้เรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น ผู้สอนมีการกระตุ้นและช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนมีความเป็นกันเอง มีความอบอุ่น สนุกสนาน ซึ่งทำให้เกิดความพึงพอใจในการเรียน อยากเรียน อยากร่วมกิจกรรม รวมทั้งไม่เบื่อหน่ายที่จะถ่ายทอดความรู้ให้เพื่อน ๆ ฟัง ซึ่งเป็นผลจากการที่นักเรียนมีความสุข ขณะที่เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสายทิพย์ แก้วอินทร์ (2548 : 56) ที่กล่าวว่า ลักษณะของการเรียนรู้อย่างมีความสุขมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านผู้เรียน องค์ประกอบด้านผู้สอน องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม และด้านสัมพันธภาพกับผู้อื่น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขทางการเรียนคณิตศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะตัวผู้เรียนที่มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง อารมณ์ดี แจ่มใส ได้เรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน กิจกรรมการเรียนรู้ดึงดูดความสนใจ ได้แสดงออกด้านความคิด ได้เรียนในห้องเรียนหรือสถานที่ให้มีความปลอดภัย เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีครูและเพื่อนคอยชมเชย ให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา และร่วมกันทำงานด้วยความสามัคคี เป็นผลให้ผู้เรียนมีความสุขทางการเรียน สนใจและตั้งใจเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีนั่นเอง ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ พระธรรมปิฎก (พระธรรมปิฎก.ป.อ.ปยุตโต. 2547 : 13) ได้กล่าวว่า ความสุขกับการศึกษาที่ถูกต้องเป็นเรื่องที่ไม่สามารถแยกกันได้ ถ้าไม่สามารถทำให้คนมีความสุข การศึกษาก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ โดยความสุขที่เกิดจากการศึกษา คือ เกิดจากการมีปัญญาเข้าใจคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ และตอบสนองความใฝ่รู้ โดยการศึกษาจะต้องสร้างความใฝ่รู้ให้เกิดขึ้นด้วยการทำให้เห็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ถ้าเรารู้ว่าชีวิตต้องการอะไรก็จะเกิดความใฝ่รู้ ความใฝ่รู้ก็จะทำให้เราเกิดความสุขที่ได้รู้ในสิ่งที่ต้องการรู้ ทำให้คุณค่าชีวิตดีและเป็นชีวิตที่ดีงาม และสอดคล้องผลการศึกษาศักดิ์สิทธิ์ สีหหลวงเพชร (2544 : 58) ที่พบว่า รูปแบบการเรียนรู้อย่างมีความสุข ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับผลของการเรียนรู้อย่างมีความสุข และผลการศึกษาของสายสมร โลหะกิจ (2546 : 58) ที่พบว่า การเรียนรู้อย่างมีความสุขทำให้คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนรู้อย่างมีความสุข และผลการศึกษาของสาย

ทิพย์ แก้วอินทร์ (2548 : 56) ที่พบว่า การเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

เพื่อเป็นข้อเสนอแนะแก่ครูผู้สอนคณิตศาสตร์ในการนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้กับนักเรียน นักศึกษาต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับตัวแปรอื่นๆที่น่าจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขทางการเรียน เช่น ความฉลาด ความดี และความเก่ง เป็นต้น

2.2 ควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสุขทางการเรียน ในระดับชั้นอื่นๆ และวิชาอื่นๆ บ้างให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการวิจัยเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบด้านอื่นๆ บ้าง